RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3543/81

af 3. december 1981

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for pulp af abrikoser, henhørende under pos. ex 20.06 B II c) 1 aa) i den fælles toldtarif, med oprindelse i Tunesien (1982)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

i samarbejdsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Tunesien, undertegnet den 25. april 1976, fastsættes åbning fra Fællesskabets side af et årligt fællesskabstoldkontingent på 4 300 tons pulp af abrikoser, henhørende under pos. ex 20.06 B II c) 1 aa) i den fælles toldtarif, med oprindelse i Tunesien; tolden for dette kontingent er lig med 70 % af den told, der faktisk finder anvendelse over for tredjelande; det pågældende fællesskabstoldkontingent bør derfor åbnes for 1982;

da den i artikel 118 i tiltrædelsesakten af 1979 omhandlede protokol ikke foreligger, skal Fællesskabet træffe de i aktens artikel 119 omhandlede foranstaltninger; det pågældende kontingent finder derfor anvendelse for de ni;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og vedvarende adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt for fortløbende anvendelse uden afbrydelse af de for dette kontingent fastsatte satser ved enhver indførsel af de pågældende varer i medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at afspejle den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der dels beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Tunesien af de pågældende varer i en repræsentativ referenceperiode, og dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, repræsenterer indførslerne i hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer fra Tunesien følgende procentvise andele:

Medlemsstat	1978	1979	1980
Benelux	19,1	28,3	4
Danmark	—	—	—
Tyskland	14,4	15,5	—
Frankrig	62,6	54,1	96
Irland	—	—	—
Italien	3,9	2,1	—
Det forenede Kongerige	—	—	—

der skal tages hensyn til disse procentvise andele og til de af visse medlemsstater fremlagte forudberegninger samt til nødvendigheden af i det foreliggende tilfælde at sikre en rimelig fordeling mellem alle medlemsstaterne af den forpligtelse, der er indgået ved den pågældende aftale; den første procentvise fordeling af det samlede kontingent kan derfor tilnærmelsesvis fastsættes således:

Benelux	28,7
Danmark	3,5
Tyskland	4,8
Frankrig	54,9
Irland	1,8
Italien	1,8
Det forenede Kongerige	4,5;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af de pågældende varer i de forskellige medlemsstater bør toldkontingentet opdeles i to dele, idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden del udgør en reserve, der senere skal dække behovet i de

(1) EFT nr. L 265 af 27. 9. 1978, s. 2.

medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvote; for at yde importørerne i de enkelte medlemsstater en vis sikkerhed bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 73 % af kontingentmængden;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en tillægskvote på reserven; hver medlemsstat skal trække på reserven, når dens tillægskvote er næsten fuldstændig opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne skal være gyldige indtil kontingentperiodens slutning; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge udnyttelsesgraden af det samlede kontingent og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af tildelingen i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne stat tilbageører en væsentlig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne anvendes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 1982 åbnes der i de ni et fællesskabstoldkontingent på 4 300 tons pulp af abrikoser, henhørende under pos. ex 20.06 B II c) 1 aa) i den fælles toldtarif, med oprindelse i Tunesien.

2. Inden for dette toldkontingent nedsættes tolden i den fælles toldtarif for disse varer til 11,9 %.

Artikel 2

1. En første del på 3 190 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1982, andrager følgende mængder:

	(i tons)
Benelux	900
Danmark	110
Tyskland	150
Frankrig	1 780
Irland	55
Italien	55
Det forenede Kongerige	140.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 1 110 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvote, således som den er fastsat i artikel 2, stk. 1, eller samme kvote nedsat med den del, der er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tilladet det, trækning på en anden kvote med 15 % af den oprindelige kvote, eventuelt afrundet opdad.

2. Såfremt den anden kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den oprindelige kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser trækning på en tredje kvote med 7,5 % af dens oprindelige kvote.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den anden kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de samme betingelser trækning på en fjerde kvote, det er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3, kan medlemsstaterne trække på mindre kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelse af dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil den 31. december 1982.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbageører senest den 1. oktober 1982 til reserven den uudnyttede del af deres oprindelige kvote, som den 15. september 1982 overstiger 20 % af den oprindelige mængde. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1982 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted indtil den 15. september 1982, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om den del af deres oprindelige kvote, som de tilbageføre til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over størrelsen af de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og 3, og underretter hver enkelt af disse om reservens udnyttelsesgrad, så snart den har modtaget meddelelserne.

Den underretter senest den 5. oktober 1982 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, ved hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik derpå dennes nøjagtige størrelse til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning, for at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt fortløbende at foretage afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden, som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives i henhold til de i artikel 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 1981.

På Rådets vegne

T. KING

Formand